

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๖๐๗ / ๒๕๕๙

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณากรณีคนต่างด้าวซึ่งอยู่ในฐานะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ขออนุญาตอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งอยู่ในฐานะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เป็นไปตามข้อตกลงและแนวทางการปฏิบัติระหว่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ และมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ จึงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งอยู่ในฐานะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เพื่อให้เป็นแนวทางการปฏิบัติของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองดังต่อไปนี้

๑. ในคำสั่งนี้

๑.๑ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

๑.๒ “ผู้รับมอบอำนาจ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มอบหมายให้มีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๒. การอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งอยู่ในฐานะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว จะกระทำได้อต่อเมื่อคนต่างด้าวดังกล่าวถือหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางอันถูกต้องสมบูรณ์อยู่ และทางราชการไทยให้การรับรอง และได้รับการตรวจลงตราหรือได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา ดังนี้

๒.๑ ถือหนังสือเดินทางทูต (DIPLOMATIC PASSPORT) หรือหนังสือเดินทางราชการ (OFFICIAL / SERVICE / SPECIAL PASSPORT) หรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติ (UNITED NATIONS LAISSEZ-PASSER) ที่ได้รับการตรวจลงตราหรือได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตามที่รัฐบาลของประเทศนั้นได้ทำความตกลงไว้กับรัฐบาลไทย

๒.๒ ถือหนังสือเดินทางธรรมดา (ORDINARY PASSPORT) และได้รับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราวเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ (NON-IMMIGRANT VISA category F)

๒.๓ ถือหนังสือเดินทางธรรมดา (ORDINARY PASSPORT) และได้รับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราวเพื่อการต่างๆ นอกจากข้อ ๒.๒

๓. เป็นผู้เดินทางเข้ามาตามช่องทาง ด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานี หรือท้องที่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่

๔. การประทับตราอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร หรือการอนุญาตให้อยู่รอฟังผลการพิจารณาคำขอที่ได้ยื่นไว้ ต้องไม่เกินกว่าอายุของหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางนั้น

๕. การพิจารณาอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และรายการเอกสาร ดังต่อไปนี้

เหตุแห่งความจำเป็น	หลักเกณฑ์การพิจารณา	รายการเอกสาร
<p>๕.๑ เป็นบุคคลในคณะผู้แทนทางทูต (ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒)</p> <p>ให้อนุญาตตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น</p>	<p>(๑) เป็นบุคคลในคณะผู้แทนทางทูตซึ่งรัฐบาลต่างประเทศส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร หรือซึ่งเดินทางผ่านราชอาณาจักรเพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่น และ</p> <p>(๒) ถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ และ</p> <p>(๓) ได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ</p>	<p>๑. สำเนาหนังสือเดินทางของผู้ขออยู่ต่อ</p> <p>๒. หนังสือรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ</p>
<p>๕.๒ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างฝ่ายกงสุล (ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒)</p> <p>ให้อนุญาตตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น</p>	<p>(๑) เป็นพนักงานฝ่ายกงสุลหรือลูกจ้างฝ่ายกงสุลซึ่งรัฐบาลต่างประเทศส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร หรือซึ่งเดินทางผ่านราชอาณาจักรเพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่น และ</p> <p>(๒) ถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ และ</p> <p>(๓) ได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ</p>	<p>๑. สำเนาหนังสือเดินทางของผู้ขออยู่ต่อ</p> <p>๒. หนังสือรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ</p>
<p>๕.๓ เป็นบุคคลซึ่งรัฐบาลต่างประเทศโดยความเห็นชอบของรัฐบาลไทยให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร (ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒)</p> <p>- กรณีถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ ให้อนุญาตตามความจำเป็น</p> <p>- กรณีถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๓ ให้อนุญาตครั้งละไม่เกิน ๑ ปี</p>	<p>(๑) เป็นบุคคลซึ่งรัฐบาลต่างประเทศโดยความเห็นชอบของรัฐบาลไทยให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร และ</p> <p>(๒) ถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ หรือ ๒.๓ และ</p> <p>(๓) ได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศหรือจากส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า</p>	<p>๑. สำเนาหนังสือเดินทางของผู้ขออยู่ต่อ</p> <p>๒. หนังสือรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ หรือจากส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า</p>

เหตุแห่งความจำเป็น	หลักเกณฑ์การพิจารณา	รายการเอกสาร
<p>๕.๔ เป็นบุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักรตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ (ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒)</p> <p>- กรณีถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ ให้อนุญาตตามความจำเป็น</p> <p>- กรณีถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๓ ให้อนุญาตครั้งละไม่เกิน ๑ ปี</p>	<p>(๑) เป็นบุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ หรือภารกิจในราชอาณาจักรเพื่อรัฐบาลไทย ตามความตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ และ</p> <p>(๒) ถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ หรือ ๒.๓ และ</p> <p>(๓) ได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ หรือจากส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า</p>	<p>๑. สำเนาหนังสือเดินทางของผู้ขออยู่ต่อ</p> <p>๒. หนังสือรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ หรือจากส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า</p> <p>๓. บันทึกลับความตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ</p>
<p>๕.๕ เป็นหัวหน้าสำนักงานหรือพนักงาน หรือผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคคลอื่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร ตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับองค์การ หรือทบวงการระหว่างประเทศ (ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒)</p> <p>- กรณีถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ ให้อนุญาตตามความจำเป็น</p> <p>- กรณีถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๓ ให้อนุญาตครั้งละไม่เกิน ๑ ปี</p>	<p>(๑) เป็นหัวหน้าสำนักงานขององค์การ หรือทบวงการระหว่างประเทศที่มีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทย หรือซึ่งรัฐบาลไทยได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว หรือ</p> <p>เป็นพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลอื่นซึ่งองค์การ หรือทบวงการตามวรรคแรก แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ หรือภารกิจในราชอาณาจักร เพื่อองค์การ หรือทบวงการดังกล่าว หรือเพื่อรัฐบาลไทยตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับองค์การ หรือทบวงการระหว่างประเทศนั้น และ</p> <p>(๒) ถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ หรือ ๒.๓ และ</p> <p>(๓) ได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ หรือจากส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า</p>	<p>๑. สำเนาหนังสือเดินทางของผู้ขออยู่ต่อ</p> <p>๒. หนังสือรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ หรือจากส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า</p>
<p>๕.๖ เป็นคู่สมรส หรือบุตรซึ่งอยู่ในความอุปการะและเป็นส่วนแห่งครัวเรือน (ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒)</p> <p>- กรณีถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ ให้อนุญาตตามความจำเป็น</p>	<p>(๑) เป็นคู่สมรส หรือบุตรซึ่งอยู่ในความอุปการะ และเป็นส่วนแห่งครัวเรือนของบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ และ</p> <p>(๒) ถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ หรือ ๒.๓ และ</p> <p>(๓) ได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ หรือจากส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า</p>	<p>๑. สำเนาหนังสือเดินทางของผู้ขออยู่ต่อ</p> <p>๒. หนังสือรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ หรือจากส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า</p>

เหตุแห่งความจำเป็น	หลักเกณฑ์การพิจารณา	รายการเอกสาร
- กรณีถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๓ ให้อนุญาตครั้งละไม่เกิน ๑ ปี		
๕.๗ เป็นคนรับใช้ส่วนตัว (ตามมาตรา ๑๕ (๗) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๖๒) ให้อนุญาตครั้งละไม่เกิน ๑ ปี	(๑) เป็นคนรับใช้ส่วนตัวซึ่งเดินทางจากต่างประเทศเพื่อมาทำงานประจำเป็นปกติ ณ ที่พักอาศัยของบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๖๒ หรือ ณ ที่พักอาศัยของบุคคลซึ่งได้รับเอกสิทธิเท่าเทียมกันกับบุคคลซึ่งมีตำแหน่งทางทูตตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศหรือกับองค์การ หรือทบวงการะหว่างประเทศ และ (๒) ถือหนังสือเดินทางและได้รับการตรวจลงตราหรือยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ หรือ ๒.๓ และ (๓) ได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ	๑. สำเนาหนังสือเดินทางของผู้ขออยู่ต่อ ๒. หนังสือรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ

๖. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในคำสั่งนี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ใช้คำสั่งนี้แทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๙ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๙

พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ

(โกวิท วัฒนะ)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ